

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

Tarptautinė prekyba ir internetas

P6_TA(2009)0049

2009 m. vasario 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl tarptautinės prekybos ir interneto (2008/2204(INI))

(2010/C 67 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1996 m. gruodžio 13 d. Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) ministrų konferencijos pirmojoje sesijoje priimtos Singapūro ministrų deklaracijos 18 punktą dėl prekybos informacinių technologijų produktais (taip pat žinomą kaip Informacinių technologijų susitarimas (angl. ITA),
- atsižvelgdamas į 1998 m. gegužės 20 d. PPO ministrų konferencijos antrojoje sesijoje priimtą Ženevos ministrų deklaraciją dėl pasaulinės elektroninės prekybos,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gegužės 9 d. Europos Komisijos pateiktą informaciją PPO dėl elektroninės prekybos klasifikavimo klausimų ir darbo programos,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 18 d. PPO ministrų konferencijos šeštojoje sesijoje priimtos Honkongo ministrų deklaracijos dėl Dohos darbo programos 46 punktą dėl e. prekybos,
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios Direktyvos 2002/38/EB nuostatas dėl pridėtinės vertės mokesčio priemonių, taikomų radijo ir televizijos transliacijų paslaugoms ir tam tikroms elektroninėmis priemonėmis teikiamoms paslaugoms, taikymo laikotarpio, ir Komisijos ataskaitos Tarybai dėl 2002 m. gegužės 7 d. Tarybos direktyvos 2002/38/EB, iš dalies keičiančios ir laikinai iš dalies keičiančios Direktyvą 77/388/EEB dėl pridėtinės vertės mokesčio priemonių, taikomų radijo ir televizijos transliacijų paslaugoms ir tam tikroms elektroninėmis priemonėmis teikiamoms paslaugoms (COM(2006)0210),
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje („Elektroninės komercijos direktyva“) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2002 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 792/2002, laikinai iš dalies pakeičiantį Reglamentą (EEB) Nr. 218/92 dėl administracinio bendradarbiavimo netiesioginių mokesčių (PVM) srityje su elektronine prekyba susijusių papildomų priemonių atžvilgiu ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 70/2008/EB dėl nepopierinės muitinės ir prekybos aplinkos ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

⁽²⁾ OL L 128, 2002 5 15, p. 1.

⁽³⁾ OL L 23, 2008 1 26, p. 21.

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2008 m. rugsėjo 24 d. poziciją dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo ⁽¹⁾, 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ⁽²⁾ ir 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (Reglamentą dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 1998 m. gegužės 14 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato Tarybai, Europos Parlamentui, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl Europos iniciatyvos dėl elektroninės komercijos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. birželio 21 d. rezoliuciją dėl vartotojų pasitikėjimo skaitmeninėje aplinkoje ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto ir Kultūros ir švietimo komiteto nuomones (A6-0020/2009),
 - A. kadangi daugiau kaip pusė ES piliečių ir beveik 1,5 mlrd. pasaulio žmonių turi prieigą prie interneto; kadangi vienas iš trijų ES piliečių perka internetu, bet tik 30 mln. žmonių Europos Sąjungoje viduje perka iš kitos valstybės,
 - B. kadangi, anot PPO, e. prekyba apibrėžiama kaip produktų gamyba, reklama, pardavimas ir platinimas pasitelkiant telekomunikacijų tinklus,
 - C. kadangi fizinėje laikmenoje perduodamos informacijos teikimą galima atskirti nuo skaitmeniniu būdu užkoduotos bei elektroniniu būdu internetu, fiksuotais ir belaidžiais tinklais perduodamos, nuo fizinės laikmenos nepriklausomos informacijos teikimo,
 - D. kadangi e. prekyba gali būti vykdoma arba įmonių su įmonėmis, arba įmonių su vartotojais, arba vartotojų su vartotojais sudaromų sandorių pavidalu; kadangi dėl prekybos interneto platformose labai pasikeitė būdai, kuriais žmonės prekiauja prekėmis ir paslaugomis, pirmiausia sukurdami naujas galimybes mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI) pasiekti naujus klientus iš kitų valstybių,
 - E. kadangi interneto atvirumo išsaugojimas yra būtina jo nuolatinio augimo ir visos ekonomikos bei pasaulinės prekybos, vis dažniau vykdomos naudojantis interneto technologijomis, nuolatinio augimo sąlyga,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0449.

⁽²⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

⁽³⁾ OL L 364, 2004 12 9, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 167, 1998 6 1, p. 203.

⁽⁵⁾ OL C 146 E, 2008 6 12, p. 370.

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

- F. kadangi MVĮ gali visų pirma pasinaudoti elektronine prekyba siekdamos patekti į užsienio rinkas, bet šių naujų e. prekybos būdų plėtra vis dar susiduria su įvairiomis kliūtimis taikant juos praktikoje,
- G. kadangi norint sudaryti sąlygas e. prekybai būtina užtikrinti laisvą informacijos srautą, o atviras ir saugus tinklas, kuriuo būtų galima skleisti internetinę informaciją ir ja naudotis, yra pagrindas pasaulinei XXI amžiaus ekonomikai kurti,
- H. kadangi informacijos ir ryšių technologijos (IRT) šiuo metu taikomos visose ekonomikos srityse, be to, kuriamos ir diegiamos naujos sistemos ir tinklai; kadangi reikia atvirų standartų, kurie yra svarbūs naujovėms, konkurencijai ir veiksmingam vartotojų pasirinkimui,
- I. kadangi tolesnis naujos skaitmeninės prekybos aplinkos vystymas jau teikia ir toliau teiks naujų galimybių tradiciniams ir moderniems prekybos sandoriams, padės gerinti vartotojų padėtį prekybos grandinėje ir sukurti visiškai naujus vartotojų ir gamintojų verslo santykių modelius,
- J. kadangi, palyginti su tradicinėmis pirkimo priemonėmis, internetas vartotojams teikia galimybę priimti sprendimus turint daugiau informacijos bei atsižvelgiant į kokybę ir kainą, ir kadangi internetinė reklama tapo svarbi priemonė, kuria naudodamiesi įvairaus dydžio verslo subjektai gali vykdyti tarptautinę prekybą – pirmiausia naujus klientus gali pasiekti MVĮ,
- K. kadangi vis dažniau internetą naudojant prekybai ne tik atsiranda didelių galimybių, bet ir kyla tam tikrų problemų,
- L. kadangi informacinio turinio paslaugas teikiančios bendrovės turėtų būti skatinamos dalyvauti naujuose, novatoriškuose verslo modeliuose, apimančiuose interneto ir e. prekybos teikiamas galimybes,
- M. kadangi teisinius sprendimus diktuos technologija ir ekonomika, nes dabartinis teisiųjų sistemų derinys akivaizdžiai netinkamas,
- N. kadangi e. prekyboje paprastai remiamasi intelektinės nuosavybės apsauga ir kadangi norint skatinti technologines naujoves, technologijos perdavimą ir (arba) sklaidą reikalinga saugi ir prognozuojama teisinė intelektinės nuosavybės apsaugos aplinka bei išimtyis ir apribojimai,
- O. kadangi pastebėta, kad, remiantis svarbių ES prekybos partnerių nacionaliniais teisės aktais, tam, kad būtų galima teikti e. prekybos paslaugas pirmiausia reikia gauti telekomunikacijų licenciją – taip sukuriamą nereikalingą pareigą, ypač atsižvelgiant į tai, kokios sudėtingos šių licencijų suteikimo procedūros,
- P. kadangi e. prekybos vaidmuo PPO priklausančiose šalyse sparčiai augo bankininkystės, telekomunikacijų sektoriuose, kompiuterių pramonėje, reklamos pramonėje, platinimo ir greitojo pašto paslaugų srityje; kadangi jau daug šalių neriboja tarptautinės prieigos prie internetu teikiamų šių paslaugų; kadangi nuo PPO E. prekybos darbo programos pradžios praėjo dešimt metų,

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

Q. kadangi pagrindiniai PPO principai – nediskriminavimas, skaidrumas ir laipsniškas liberalizavimas – turi būti taikomi atsižvelgiant į interneto greitį ir sąveikumą, elektroninio mokėjimo būdus, tarpininkavimą išbalansuojančią veiklą, vis didesnę verslo funkcijų integravimą į internetinę sistemą, didesnę verslo organizacijų lankstumą ir didesnę verslo susiskaidymą,

1. pabrėžia naudingą interneto įtaką įvairiems pastarųjų dviejų dešimtmečių tarpvalstybinės ir tarptautinės prekybos prekėmis ir paslaugomis veiksniams ir etapams; pabrėžia, kad reikia suvokti nuo e. prekybos neatskiriamą tarptautinį jos pobūdį ir bendradarbiauti;

2. pripažįsta, kad internetinės prekybos naujovės ir kūrybingumas skatina kurti naujus prekybos modelius, pvz., plėtoti vartotojų tarpusavio prekybą; pažymi, kad internetinės rinkos veikia kaip naujos tarpininkės, padedančios vykdyti mainus, labai pigiai gauti informacijos ir sudarančios galimybių išplėsti įmonių tarpusavio santykius;

3. mano, kad MVĮ ir jauni verslininkai, iš dalies arba visapusiškai dirbantys internetinės prekybos srityje, atranda gana mažų administracinių ir prekybos sąnaudų platformą, kurią pasitelkdami internetu specializuotomis priemonėmis reklamuoja ir parduoda savo prekes ir paslaugas viso pasaulio klientams, taip apeidami kai kurias prekybos kliūtis, dalis kurių jau yra atgyvenusios, ir prasiskverbdami į rinkas, kurios anksčiau buvo tolimos ir neprieinamos;

4. pripažįsta, kad problemos dėl produktų kokybės ir saugos garantijų, kurios kyla, nes trūksta įprastinių kontrolės procedūrų internetinės prekybos platinimo etape, turi būti sprendžiamos naujoviškai, pavyzdžiui, galima sudaryti vartotojams galimybes teikti pardavėjų įvertinimus ir tarpusavyje keistis vertinimo informacija;

5. ragina išsamiai išnagrinėti internetinės prekybos įtaką įprastiniams prekybos būdams ir veiklai, kad būtų žinomas galimas įvairus neigiamas poveikis ir būtų galima jo išvengti;

6. susirūpinęs pažymi, kad IRT naudojantys vartotojai ir prekyautojai diskriminuojami, palyginti su ne IRT rinkų vartotojais ir prekyautojais;

7. palankiai vertina tai, kad praktiškai išnykus geografiniams, atstumo ir erdvės apribojimams ir esant galimybei gauti skaidrios ir objektyvios informacijos, palyginti kainas, gauti specializuotą internetinės reklamos medžiagą ir patogiai „ieškoti ir pirkti“ dvidešimt keturias valandas per parą prisijungus prie interneto darbe, namuose ar kitur, vartotojai naudojami beveik neribotų prekių ir paslaugų spektru;

8. pažymi, kad besiformuojanti skaitmeninė nematerialių prekių ir paslaugų rinka jau didesnė nei tradicinės prekybos ir paslaugų teikimo rinka, be to, atsirado naujų prekybos koncepcijų ir ekonominių vertybių, pvz., skaitmeninis nekilnojamas turtas (domenų pavadinimai) ir informacijos gavimo būdai (paieškos sistemos);

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

9. teigia, kad neteisėta elgsena, pvz., klastojimas, piratavimas, sukčiavimas, sandorių saugumo ir piliečių privačios erdvės pažeidimai neturėtų būti priskiriami priemonės pobūdžiui, o turi būti laikomi aspektais neteisėtos komercinės veiklos, jau anksčiau egzistavusios fiziniame pasaulyje, o dabar dar labiau paplitusios dėl esamų įvairiapusių technologinių galimybių, kuri paprastai atsiranda tuomet, kai minėta priemonė naudojama nesilaikant nustatytų taisyklių, siekiant pasinaudoti pritaikyta atsakomybės sistema; pažymi, kad būtina sukurti tvarką siekiant patvirtinti reikalingas ir atitinkamas įgyvendinimo priemones bei veiksmingesnius sutelktus koordinavimo veiksmus, kurie, nekenkdamai tarptautinės e. prekybos plėtrai, leistų veiksmingai kovoti su neteisėta veikla elektroninės prekybos srityje, ypačingą dėmesį skiriant klausimams, susijusiems su didele rizika visuomenės sveikatai, pvz., padirbtų vaistų prekybai internete, taip pat tobulinti minėtas priemones ir veiksmus;
10. remia besąlyginę pagarbą visuomenės moralei ir valstybių bei tautų etikai, bet apgailestauja dėl vis didesnio piktnaudžiavimo internetu teikiamų paslaugų ir prekių cenzūra, veikiančia kaip paslėpta kliūtis prekybai;
11. pripažįsta, kad reikia atvirų standartų ir kad jie svarbūs naujovėms, konkurencijai ir veiksmingam vartotojų pasirinkimui; siūlo, kad Europos Bendrijos sudaromuose prekybos susitarimuose būtų skatinamas visuotinis ir atviras interneto naudojimas e. prekybai, jei vartotojai turės prieigą prie savo pasirinktų paslaugų ir skaitmeninių produktų, nebent jie būtų uždrausti nacionaliniais teisės aktais;
12. mano, kad spartus tarpvalstybinių sandorių daugėjimas, sandorių pobūdžio, kilmės ir paskirties nustatymo sudėtingumas, audito linijų bei konkrečių kontrolės svertų trūkumas verčia abejoti teritorinio mokesčių tvarkos pobūdžio tikslingumu; pažymi, kad esama galimybių integruoti mokesčių administravimą, darbą su dokumentais pakeisti elektroniniu keitimusi duomenimis, elektroniniu būdu pildyti mokesčių deklaracijas ir automatizuoti mokesčių surinkimo procesą;
13. pabrėžia poreikį šviesti vartotojus ir įmones visų tarptautinėje interneto prekyboje dalyvaujančių šalių raidos, teisių ir įsipareigojimų klausimu ir būtinybę rengti informavimo šiuo klausimu kampanijas pasitelkiant žiniasklaidą;
14. apgailestauja, kad internete vis daugėja asmens duomenų ir pinigų vagysčių bei sukčiavimo atvejų šioje srityje; mano, kad nepakankamas pasitikėjimas sandorių ir mokėjimų patikimumu ir saugumu – didžiausias pavojus e. prekybos ateičiai; ragina Komisiją tirti priežastis ir padvigubinti pastangas siekiant įdiegti sistemą, kuri sustiprintų įmonių ir privačių asmenų pasitikėjimą tarptautiniais elektroniniais mokėjimais, ir sukurti priemones, tinkamas spręsti ginčus, susijusius su neteisėtais prekybos veiksmiais;
15. pabrėžia, kad itin svarbu užtikrinti sandorių, susijusių su internetu siūlomomis kultūros prekėmis arba paslaugomis, saugumą ir patikimumą;
16. pažymi, kad pasitikėjimą stiprina ne tik paprasti, patikimi ir saugūs interneto naudojimo būdai, bet taip pat, *inter alia*, prekių ir paslaugų kokybė ir atitinkamos teisių gynimo priemonės;
17. pabrėžia, kad reikalingas tarptautinis bendradarbiavimas reguliavimo srityje, nes tik tada tarptautinė elektroninė prekyba išaugs taip, kad bus galima pasinaudoti visomis jos teikiamomis galimybėmis; mano, kad norint užtikrinti vartotojų privatumo apsaugą, mažesnes internetinės prekybos sąnaudas ir naujas jos teikiamas galimybes, reikalingas naujas, modernus požiūris į problemines e. prekybos sritis;

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

18. mano, kad diskusija apie esamas ir būsimas pasaulinės internetinės prekybos problemas turėtų vykti abipusiškai palankiomis ir struktūrizuotomis bendradarbiavimo sąlygomis, grindžiamomis tarpusavyje priklausomų subjektų taikomomis oficialiomis taisyklių sistemomis, kurios sudarytų galimybes taikyti šiuolaikinį ir daug suinteresuotųjų subjektų įtraukiantį valdymo procesą, kaip parodė Interneto valdymo forumas; pažymi, kad dabartinės interneto valdymo struktūros yra mišrios, neturinčios funkcinių ir reguliavimo hierarchijos priemonių;

19. apgailestauja, kad PPO derybose svarbiu vadinamųjų „skaitmeninių produktų“ klasifikavimo klausimu nepasiekta jokios pažangos, kad Dohos derybų raunde neleista vykdyti specialių derybų dėl e. prekybos ir kad nepasiekta pažangos nustatant nuolatinį PPO muitų moratoriumą elektroniniam perdavimui; pažymi, kad vis dar esama neapibrėžtumo dėl tinkamo skaitmeninių produktų vertinimo muitų požiūriu ir kad vis dar nesutariama, kokios taisyklės ir pareigos (Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos, Bendrojo susitarimo dėl prekybos paslaugomis (angl. GATS) ar Susitarimo dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba) turėtų būti taikomos skaitmeniniu būdu tiekiamiems produktams;

20. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą Pasaulio prekybos organizacijai atnaujinti ir išplėsti pirmiau minėtą Ministrų deklaraciją dėl ITS, kuriame nustatomas trumpas laikotarpis, kad būtų galima suteikti dar vieną didelį impulsą prekybai šiais produktais ir pritraukti daugiau dalyvių, spręsti netarifinių kliūčių klausimą, pasitikti vis didėjančius technologijų plėtros ir konvergencijos keliamus iššūkius; vis dėlto apgailestauja, kad suinteresuotos šalys skirtingai aiškina ITS ir ragina Komisiją visapusiškai tiksliai įgyvendinti dabartinio ITS nuostatas bei laikytis modernaus ir realistiško požiūrio ateityje sudarant bet kokią susitarimą, kuris atitiktų didesnę informacinių technologijų produktų be importo mokesčių paklausą;

21. džiaugiasi pažanga, jau įtvirtinta Bendrajame susitarime dėl prekybos paslaugomis (GATS), Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (WIPO) sutartyse interneto klausimais, JT tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) taisyklėse, plataus pobūdžio Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) veikloje, išsamioje politikos priemonių sistemoje, patvirtintoje per 2008 m. įvykusį EBPO ministrų susitikimą Seule, ir Pasaulio aukščiausiojo lygio susitikime informacinės visuomenės klausimais 2003 m. gruodžio mėn. Ženevoje ir 2005 m. lapkričio mėn. Tunise;

22. pažymi JT švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (UNESCO) konvencijos dėl kultūrinės raiškos įvairovės apsaugos ir skatinimo svarbą, kadangi PPO veiklos požiūriu ši konvencija yra esminė priemonė, taikoma siekiant užtikrinti kultūros lengvatas sudarant tarptautinės prekybos kultūrinio ir kūrybinio pobūdžio prekėmis ir paslaugomis sandorius; ragina Tarybą ir Komisiją skubiai įgyvendinti šią konvenciją ir taikyti ją vykdam Europos Sąjungos vidaus ir išorės politiką;

23. pabrėžia, kad dvišaliais ir regioniniais laisvosios prekybos susitarimais negalima įtvirtinti visapusiškų galimybių patekti į rinką; tačiau vis tiek ragina ES į savo dvišalius ir regioninius prekybos susitarimus įtraukti konkrečius nuostatus dėl visuotinio ir atviro interneto naudojimo elektroninei prekybai prekėmis ir paslaugomis ir dėl nevaržomų informacijos srautų siekiant, kad nebūtų nustatomos ar paliktos galioti nereikalingos kliūtys tarpvalstybiniais informacijos srautams, ir taikant nediskriminuojančio, skaidraus ir kuo mažiau prekybą ribojančio internetu vykdomų operacijų reguliavimo principus; remia ES pastangas pradėti bendradarbiavimo dialogą reguliavimo klausimais – tai yra jos dvišalių susitarimų su trečiosiomis šalimis prekybos partnerėmis dalis; sudarius šiuos susitarimus ragina atitinkamas ES institucijas ir valstybes nares būti pasiruošusioms prisidėti prie šio bendradarbiavimo dialogo;

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

24. ragina Komisiją persvarstyti prekybos priemonių taikymą siekiant suderinti ir atverti dažnių spektro naudojimą, kad būtų skatinama judriojo ryšio prieiga prie internetu teikiamų paslaugų suteikiant impulsą naujovėms, ekonomikos augimui ir konkurencijai;
25. pabrėžia, kad daugiausia dėmesio reikia skirti pastangoms, kad internetinių paslaugų, įskaitant e. prekybos paslaugas, teikimui nebūtų taikomos nereikalingos šalių vidaus leidimų išdavimo procedūros Europos Sąjungoje ir mūsų prekybos partnerių šalyse, kurios būtų *de facto* kliūtys šioms paslaugoms teikti;
26. mano, kad, kalbant apie tarptautinį viešąjį pirkimą, kurio atveju naujos technologijos sudaro sąlygas vykdyti tarpvalstybinę e. prekybą, nauji būdai (pvz., MVĮ konsorciams skirti aukcionai, kuriuose galima iškart pateikti pasiūlymus dėl kelių objektų, taip pat kvietimų dalyvauti konkurse skelbimas ir reklama internete) leidžia labai padidinti viešojo pirkimo apimtį ne tik Europos Sąjungoje, bet ir visame pasaulyje ir taip skatina tarpvalstybinę e. prekybą;
27. primena, kad sudarant prekybos susitarimą dėl kovos su prekių klastojimu turi būti sukurta veiksmingos intelektinės nuosavybės teisių (INT) apsaugos ir interneto vartotojų pagrindinių teisių apsaugos įgyvendinimo pusiausvyra, taip pat prisidedama kuriant naujoves, diegiant informacijos srautus ir skatinant teisėtą paslaugas internetinėje komercinėje aplinkoje;
28. ragina Komisiją naudojantis tradicinėmis ir internetu pagrįstomis priemonėmis parengti visuomenės informavimo ir švietimo kampanijas siekiant padidinti vartotojų informuotumą apie jų teises ir sustiprinti jų pasitikėjimą prekyba internetu;
29. apgailestauja dėl ES internetinės rinkos susiskaidymo, suformuoto reguliavimo nuostatų, kuriomis leidžiamas arba numatomas geografinis rinkos suskaidymas, reguliavimo nuostatų, kuriomis užkertamas kelias internetu tiekti prekes ir teikti paslaugas arba trukdoma tai daryti, taip pat dėl sutartinių apribojimų platintojams, teisinio neapibrėžtumo, nepakankamo vartotojų pasitikėjimo mokėjimo sistemų saugumu, didelių interneto prieigos mokesčių, kitų tiekimo galimybių prieinamumo apribojimų;
30. ragina Komisiją pateikti savo tiklavietėje informaciją apie vartotojų teises, susijusias su tarptautine prekyba internetu, ypatingą dėmesį skiriant sutartiniams klausimams, vartotojų apsaugai nuo nesąžiningos komercinės praktikos, privatumui ir autorių teisių apsaugai;
31. mano, kad ES internetinės rinkos reguliavimo trūkumai trukdo kurti pastovią ir tvirtą Europos internetinės pramonės ir prekybos aplinką, todėl Europos vartotojų dalyvavimo ES ir tarptautiniuose prekybos sandoriuose lygis nepatenkinamas, trukdoma prekybos kūrybingumui ir naujovėms; apgailestauja, kad ypač mažai ES įsisteigusių įmonių, paslaugas teikiančių vien internetu;
32. atsižvelgia į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl vartotojų teisių (COM(2008)0614), kuri, kaip tikimasi, suteiks daugiau teisinio aiškumo, skaidrumo bei aukštesnį augančio vartotojų, perkančių internetu, skaičiaus apsaugos lygį, ypač susijusį su pristatymu, rizikos perdavimu, atitiktimi sutarčiai ir komercinėmis garantijomis;
33. primena, kad norint, jog būtų visapusiškai naudojamos internetinės prekybos galimybės, gyvybiškai svarbus pasitikėjimas, ypač vartotojų ir MVĮ, kaip nurodoma pirmiau minėtoje 2007 m. birželio 21 d. rezoliucijoje;
34. ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudoti visomis galimybėmis veikiant susijusiuose tarptautiniuose forumuose, pvz., PPO, siekiant sustiprinti pasitikėjimą, ir dėti pastangas siekiant pasaulio mastu įgyvendinti Europos pažangiąja patirtimi grindžiamus standartus ir normas;

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

35. ragina Komisiją pagerinti teisinį internetu teikiamų paslaugų sąveikumą sukuriant pavyzdines licencijas ir pateikiant kitus teisinius sprendimus, suderinamus su jurisdikcijų, kuriose nesuderinta privatinė teisė, teisės aktais, ypač kalbant apie savanorišką kompensavimą už patentuotus tarptautinius interneto standartus, ir skleisti informaciją apie dabartinius Europos teisinio sąveikumo siekinius kaip apie ūkinių operacijų sąnaudų ir teisinio internetinių paslaugų teikėjų padėties neapibrėžtumo sumažinimo priemones;

36. prašo Komisiją kartu su Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO) atlikti išsamų tyrimą ir įtraukti gautus duomenis į tarptautinės elektroninės prekybos statistiką;

37. ragina Komisiją sukurti visapusišką strategiją, kuri padėtų pašalinti vis dar egzistuojančias kliūtis MVĮ, susijusias su elektronine prekyba (prieiga prie informacinių ir komunikacinių technologijų, e. verslo sistemų plėtros ir išlaikymo sąnaudos, pasitikėjimo trūkumas, informacijos trūkumas ir juridinis nesaugumas iškilus tarpvalstybiniais ginčams ir t. t.), ir šios srities rekomendacijas, kuriose būtų pateiktos paskatos MVĮ aktyviau dalyvauti internetinėje prekyboje prekėmis ir paslaugomis; todėl ragina sukurti duomenų bazę, kurioje būtų teikiama informacinė pagalba ir vadybos gairės naujiems ir nepatyrusiems internetinės prekybos dalyviams ir atlikti lyginamąją ekonominę e. prekybos ir internetinės reklamos teikiamos naudos MVĮ analizę, taip pat ES sėkmingai internetu prekiaujančių MVĮ atvejų tyrimus;

38. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti MVĮ vykdyti veiklą internete, taip pat kurti keitimosi informacija ir pažangiąja patirtimi sistemas, be to, rekomenduoja Komisijai ir valstybėms narėms skatinti elektroninį viešąjį pirkimą, daug dėmesio skiriant pastangoms užtikrinti e. prieinamumą;

39. palankiai vertina Komisijos iniciatyvą pradėti viešą dialogą paskelbiant probleminių klausimų dokumentą „Galimybės internetu prekiauti prekėmis ir paslaugomis“ ir sukuriant konsultantų grupę, kuri bendradarbiautų reikiama klausimais rengiant pranešimą;

40. pažymi, kad interneto dėka atsirado naujas požiūris į gamybą, vartojimą, taip pat į kultūros prekių ir paslaugų platinimą, o tai skatina kultūrų savitarpio supratimą, grindžiamą laisva ir sąžininga prieiga prie naujų informacinių ir ryšio technologijų bei pagarba kultūrų ir kalbų įvairovei;

41. pabrėžia, kad kultūros ir meno kūriniai bei paslaugos gali turėti ekonominę ir kultūrinę vertę, taigi svarbu išlaikyti šią sampratą dalyvaujant tarptautinės prekybos derybose ir sudarant atitinkamus susitarimus, taip pat įgyvendinant UNESCO konvenciją teisiškai privalomu būdu ir įtraukiant pasaulinius tinklus;

42. ragina Tarybą ir Komisiją užtikrinti, kad Europos kultūros pramonei būtų sudarytos sąlygos visapusiškai išnaudoti naujas galimybes, kurias teikia interneto prekyba, ypač audiovizualiniame, muzikos ir leidybos sektoriuose, taip pat pasiūlyti veiksmingą apsaugą nuo neteisėtos prekybos ir piratavimo; tačiau tai negali turėti įtakos Europos bendrijos politikai, kuri išdėstyta derybų įgaliojime ir pagal kurią Bendrija neteikia pasiūlymų dėl audiovizualinio ir kultūros sektoriaus liberalizavimo prašymų arba jiems nepritaria;

43. mano, kad internetas tampa veiksmingiausia priemone mažinant Šiaurės ir Pietų prekybos atotrūkį; mano, kad internetas atveria naujus prekybos kanalus, kuriais mažiausiai išsivysčiusios ir kitos besivystančios šalys sujungiamos su pažangiomis centrinėmis prekybos sistemomis, didinami jų eksporto srantai ir pašalinami tradicinės prekybos tvarkos trūkumai;

2009 m. vasario 5 d., ketvirtadienis

44. mano, kad mažiausiai išsivysčiusių ir kitų besivystančių šalių dalyvavimą internetinėje prekyboje reikia remti didesnėmis investicijomis pirmiausia į pagrindinę infrastruktūrą, pvz., telekomunikacijų tinklus ir prieigos įrangą; pabrėžia, kad reikia teikti pigias ir geresnės kokybės interneto paslaugas; pripažįsta, kad telekomunikacijų paslaugų liberalizavimas lėmė didesnes investicijas į infrastruktūrą, geresnes paslaugas ir naujoves;
45. pripažįsta, kad daugelyje šalių vartotojai naudojami internetu per judriojo ryšio prietaisus;
46. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikis vystymuisi

P6_TA(2009)0051

2009 m. vasario 5 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS) poveikio vystymuisi (2008/2170(INI))

(2010/C 67 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą, pasirašytą 2000 m. birželio 23 d. Kotonu (Kotonu susitarimas) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 980/2005 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1528/2007, kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi arba ketinama sudaryti ekonominės partnerystės susitarimus ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos 2006 m. balandžio 10–11 d. posėdžio išvadas dėl ekonominės partnerystės susitarimų bei 2006 m. spalio 16 d. posėdžio išvadas dėl pagalbos prekybai, taip pat į Europos Vadovų Tarybos 2006 m. birželio 15–16 d. posėdžio išvadas,
- atsižvelgdamas Bendrųjų reikalų ir išorės santykių tarybos 2007 m. gegužės 15 d. posėdžio išvadas dėl ekonominės partnerystės susitarimų,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės 26–27 d. vykusio 2870-ojo ES išorės santykių tarybos posėdžio išvadas dėl ekonominės partnerystės susitarimų,
- atsižvelgdamas į AKR ir ES Ministrų Tarybos rezoliuciją, priimtą 2008 m. birželio 13 d. Adis Abeboje,
- atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 28 d. Komisijos komunikatą Tarybai „Komunikatas, kuriuo siekiama iš dalies pakeisti derybų dėl ekonominės partnerystės susitarimų su AKR šalimis ir regionais nurodymus“ (COM(2006)0673),

⁽¹⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.

⁽²⁾ OL L 169, 2005 6 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 348, 2007 12 31, p. 1.